

SPORTOVNÍ KLUB VOZÍČKÁŘŮ PRAHA nabízí svým členům sedm různých sportovních disciplín včetně lyžování.

s běžnými životními funkcemi i psychická traumata, když síly a schopnosti mizí.

Navíc hlavním plánovacím cílem je pro oba rodiče Amálka. A do její dospělosti je ještě dlouhá doba. Dá se to promyslet? Gabriela má jasno: „Když říkám, že je důležité trochu o sebe pečovat, nemyslím vlastní pohodlí. Máme už tolik věcí odzkoušených a nacvičených, že většinu praktických úkolů každého dne zvládneme s přehledem. A právě ten obyčejný pracovní i svá-

vystihnout zlozvyky, které při hodině mám. Třeba jak si dávám nohu přes nohu – rukou – nebo jak sbírám testy rychle a bez varování,“ směje se Bohuslav.

Gabriela i Bohuslav nehledají zázračnou cestu k velkému štěstí. Mají krásný život už teď. Vydrží jim? Zdá se, že ano, oba totiž dobře vědí, že život nestojí na odvážných snech, ale na spolehlivě plněných obyčejných povinnostech.

Vyšlo v časopise **Můžeš** 7-8/2014,
aktualizováno

HANDICAPOVANÍ V POHYBU

Sportovní klub vozíčkářů Praha sdružuje handicapované sportovce (od rekreačních po vrcholové) už od roku 1991. Svým členům, kterých je aktuálně zhruba 120, nabízí sedm sportovních disciplín: stolní tenis, florbal, lyžování, orientační závod, outdoor, potápění a tanec. Bohuslav Hůlka byl předsedou klubu od roku 2010: „Co se mi myslí hodně povedlo, je etablovat u nás orientační závody vozíčkářů.“ Sám má v této disciplíně medaili z mistrovství Evropy, pětina vrcholových „orientačních vozíčkářů“ na celém světě je z Česka. Na financování klubu se podílí firemní fond Innogy Konta Bariéry i projekt Sport bez bariér.

DOVOLENOU NA KOLECH

už Hůlkovi zvládají sami tři – bez asistenta pro Bohuslava.

můžeš
Časopis pro ty, kteří se nevzdávají